

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. B.**, st. příslušnost Ruská federace
zastoupen advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2019, č. j. MV-7573-4/SO-2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 29. 8. 2017 u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

2. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 13. 2. 2018, č. j. OAM -26007-11/DP-2017, řízení o žádosti zastavil podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.
3. Odvolání žalobce žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a usnesení správního orgánu I. stupně potvrdila.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě namítl, že předvolání k výsledku na den 13. 12. 2017 nebylo provedeno v souladu se správním řádem. Žalobce si písemnost obsahující předvolání k výsledku nikdy osobně nepřevzal. K doručení písemnosti nemohlo dojít ani postupem podle § 24 odst. 1 správního řádu, neboť na vrácené obálce provozovatel poštovních služeb nepotvrdil, že by zásilka byla nutnou dobu uložena k vyzvednutí. Je zřejmé, že poštovní zásilka nebyla u provozovatele poštovních služeb uložena po dobu 10 dnů. Nemohla tedy nastat fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu.
5. Veřejná vyhláška o možnosti převzít si písemnost byla správním orgánem I. stupně vyvěšena dne 23. 11. 2017. V souladu s § 25 odst. 2 správního řádu se považovala za doručenou dnem 8. 12. 2017. Nebyla proto naplněna podmínka § 59 správního řádu, neboť předvolání k výsledku nebylo učiněno s dostatečným předstihem. Výslech se proto vůbec neměl konat a je nerozhodné, zda se žalobce k výsledku bez omluvy nedostavil.
6. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i usnesení správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že písemnost se žalobci nepodařilo doručit na adresu jeho hlášeného místa pobytu a provozovatel poštovních služeb na obálce vyznačil „adresát neznámý“. Nemohlo proto dojít k postupu předpokládanému v § 24 odst. 1 správního řádu.
8. Z důvodu opakované nemožnosti doručit písemnosti na adresu hlášeného místa pobytu žalobce správní orgán I. stupně postupoval tak, že přistoupil k doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky podle § 25 odst. 1 správního řádu.
9. Ačkoliv § 59 správního řádu hovoří o doručování předvolání zpravidla s pětidenním předstihem, je třeba přihlídnout ke konkrétnímu případu žalobce, který si v průběhu celého správního řízení nepřebíral písemnosti, přičemž předvolání k výsledku ze dne 13. 11. 2017 mu bylo doručeno 8. 12. 2017. Žalobce tak měl dostatečnou dobu na to, aby se k výsledku dostavil či se omluvil.
10. Omluvit se mohl i s určitým odstupem času, pokud by k tomu existoval objektivní důvod. Žalobce v odvolání proti napadenému rozhodnutí tvrdil, že se ke správnímu orgánu I. stupně nedostavil, neboť o nařazeném termínu pohovoru nevěděl. V daném případě tedy není relevantní, zda byl výslech nařazen na den 13. 12. 2017 nebo 14. 12. 2017.
11. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

12. Soud přezkoumal rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.

13. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
14. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti.
16. Správní orgán I. stupně zaslal žalobci předvolání k výsledku na adresu hlášeného místa pobytu dne 13. 11. 2017. Písemnost se nepodařila a doručit a provozovatel poštovních služeb na obálku písemnosti vyznačil, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Zásilka nebyla uložena u provozovatele poštovních služeb, proto žalobce nebyl vyzván, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl, vložením oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo. Správní orgán I. stupně následně přistoupil k doručování písemnosti veřejnou vyhláškou, kterou na své úřední desce vyvěsil dne 23. 11. 2017 a svěřil dne 8. 12. 2017. Tímto dnem bylo předvolání k výsledku žalobci doručeno.
17. Žalobce nejprve namítl, že poštovní zásilka nebyla u provozovatele poštovních služeb uložena po dobu 10 dnů tak, aby mohla nastat fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu.
18. K tomu soud uvádí, že správní orgán I. stupně při doručování písemností postupuje podle § 20 a násl. správního řádu. V případě, že adresát nebyl zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20 správního řádu, písemnost se uloží (§ 23 odst. 1 správního řádu). Z § 25 odst. 1 správního řádu vyplývá, že *osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou*.
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013 – 44, *„[i]nstitut uložení písemnosti určené do vlastních rukou lze použít pouze v případě, kdy 1) je známá adresa pro doručování (zde adresa trvalého pobytu žalobce); 2) občan má na této adrese domovní schránku nebo je zde jiné obdobné vhodné místo; 3) v této schránce nebo na tomto vhodném místě je zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti s poučením, kde a kdy si jí může občan vyzvednout, včetně poučení o následcích jejího nevyzvednutí; 4) písemnost je uložena u doručujícího orgánu a připravena k vyzvednutí.“* V projednávaném případě je ze správního spisu zřejmé, že se písemnost na adrese hlášeného místa pobytu nepodařilo žalobci doručit, neboť adresát byl na dané adrese neznámý. Žalobce netvrdí ani neprokazuje, že by na předmětné adrese měl v době doručování domovní schránku, kam by bylo možné oznámení o uložení písemnosti vhodit, případně že by zde existovalo jiné obdobné vhodné místo pro zanechání výzvy k vyzvednutí písemnosti. Podmínky pro uložení písemnosti u provozovatele poštovních služeb tak nebyly splněny (§ 23 odst. 3 správního řádu). Vzhledem k tomu, že se žalobci prokazatelně na adresu hlášeného pobytu nedařilo doručovat (§ 25 odst. 1 správního řádu), správní orgán I. stupně správně doručil předvolání k výsledku ze dne 13. 11. 2017 veřejnou vyhláškou.
20. Námitka tak není důvodná.
21. Dále žalobce tvrdil, že nebyla dodržena pětidenní lhůta k přípravě na výslech vyplývající z § 59 správního řádu.
22. Podle § 59 správního řádu *předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. (...) Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit*.

23. Předvolání musí být předvolávané osobě doručeno do vlastních rukou (§ 19 odst. 4 správního řádu). Předvolání může být též doručeno formou fikce doručení (§ 24 odst. 1 správního řádu) či veřejnou vyhláškou (§ 25 odst. 1 správního řádu). Vždy však musí být doručeno s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. Pětidenní lhůta uvedená v § 59 správního řádu má sloužit především k přípravě předvolávané osoby na daný úkon, nicméně ze znění citovaného usnesení je zřejmé, že slovo „zpravidla“ vyjadřuje možnost zkrácení této lhůty, jsou-li k tomu dány důležité důvody (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2019, č. j. 13 A 19/2019-29).
24. Ze správního spisu je zřejmé, že předvolání k výsledku bylo žalobci doručeno 8. 12. 2017. Vzhledem k tomu, že žalobce byl předvolán k výsledku na den 13. 12. 2017, připadá 5. den lhůty pro přípravu právě na 13. 12. 2017. Předvolání k výsledku tak bylo žalobci doručeno v souladu s podmínkami stanovenými v § 59 správního řádu.
25. Námitka je tedy nedůvodná.
26. Lze doplnit, že i pokud by pětidenní lhůta uvedená v § 59 správního řádu v daném případě dodržena nebyla, nepovažoval by soud postup správních orgánů s ohledem na okolnosti projednávaného případu za nezákonný. Ustanovení § 59 správního řádu totiž nevyžaduje ve všech případech nutnost dodržení pětidenní lhůty pro přípravu na výslech (srov. slovo „zpravidla“). Nelze přehlédnout, že žalobce po celou dobu správního řízení nebyl na adrese hlášeného místa pobytu k zastižení. Tato skutečnost vyplývá jak z nemožnosti doručit výzvu k odstranění vad žádosti ze dne 3. 10. 2017, tak i z nemožnosti doručit prvostupňové usnesení ze dne 13. 2. 2018. Není proto pravdou, jak tvrdil žalobce, resp. jeho zástupce v odvolání ze dne 12. 6. 2018, že žalobce na hlášené adrese pobytu všechny zásilky správních orgánů řádně přebíral. Správnímu orgánu nelze klást k tíži, že žalobci nestanovil delší lhůtu k přípravě na výslech, neboť jak sám žalobce uvedl v odvolání, o konání výslechu se vůbec nedozvěděl. Na tom by nic nezměnila ani skutečnost, že by termín výslechu byl stanoven až na den následující (14. 12. 2017).
27. Soud se plně ztotožňuje se žalovanou, že v řízení o žádosti je to právě žalobce, po kom lze spravedlivě požadovat vyvinutí potřebné procesní aktivity. Mezi ni patří nepochybně řádné přebírání písemností na hlášené adrese pobytu. Žalobce tak podle soudu mohl a měl více dbát o svá práva v průběhu celého správního řízení (v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*). Pokud tak neučinil, znemožnil tím věcné projednání jeho žádosti.
28. S ohledem na výše uvedené soud v postupu správního orgánu I. stupně, který řízení o žádosti žalobce zastavil postupem podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, neshledal procesní pochybení. Žalovaná proto správně odvolání žalobce zamítla.

V. Závěr a náklady řízení

29. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Listinami přiloženými k žalobě (potvrzeními o studiu) soud dokazování neprováděl pro nadbytečnost.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak

jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 22. prosince 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu